

"Varför blir vi människor ledsna?"

Välsignad är du för att du trodde, säger Elisabet till vår Fru. - Föreningen med Gud, det övernaturliga livet, medför alltid att man på ett attraktivt sätt utövar mänskliga dygder: Maria för med sig glädjen till sin kusins hem, för hon "för med sig" Kristus. (Plofgåran, 566)

12 maj

Sätt inte den minsta tilltro till dem som framställer dygden ödmjukhet

som någonting som förnedrar människan eller dömer henne till evig sorg. Att veta med sig att man är lera som lagats med sinkor är en aldrig sinande källa till glädje, det innebär att man erkänner att man är liten inför Gud: ett barn, en son. Och kan man känna större glädje än den man upplever när man är medveten om att man är eländig och svag men samtidigt vet att man är Guds barn? Varför blir vi människor ledsna? Därför att jordelivet inte utvecklas som vi själva hoppas, därför att vi möter hinder som gör det omöjligt eller svårare för oss att tillfredställa våra önskemål.

Ingenting av allt detta händer när en människa lever av den övernaturliga verklighet som det gudomliga barnskapet är. *Om Gud är för oss, vem kan då vara mot oss?* Som jag alltid brukar upprepa: må de vara ledsna, som envisas med att vägra

erkänna att de är Guds barn. (Guds
vänner, nr. 108)

pdf | Dokument automatiskt skapad
från [https://opusdei.org/sv-se/dailytext/
varfor-blir-vi-manniskor-ledsna/](https://opusdei.org/sv-se/dailytext/varfor-blir-vi-manniskor-ledsna/)
(2026-03-06)